

Η πρόσφατη έκθεση του ΔΝΤ (Διεθνές Νομισματικό Ταμείο) για την Ελλάδα, είναι και η πρώ τη που εγκαινιάζει το νέο καθεστώ ς των σχέσεώ ν μας με το Ταμείο, αυτό δηλαδή της προγραμματικής παρακολούθησης. Η ανάγνωσή της, ωστόσο, πείθει ότι δεν είναι διακριτή ουδεμία διαφορά ανάμεσα στο πριν και το τώ ρα.

□

Το Ταμείο εξακολουθεί να διατυπώνει, χωρίς δισταγμό, τις απαιτήσεις του προς την Ελλάδα, να εμμένει στις απόψεις του σχετικά με την ανάγκη σκληρής αντιμετώπισης των κοινωνικοοικονομικών μας προβλημάτων. Επίσης, συνεχίζει να αξιολογεί τον βαθμό συμμόρφωσής μας προς τας υποδείξεις, αλλά και να παραμένει, γενικώς, στις απαισιόδοξες προβλέψεις του σχετικά με την πορεία της ελληνικής οικονομίας.

Η ελληνική κυβέρνηση εμφανίζεται δυσαρεστημένη, σχεδόν οργισμένη για τις, δυστυχώς, ρεαλιστικές διαπιστώσεις και ενοράσεις του ΔΝΤ, για την οικονομία μας. Η διένεξη μεταξύ τους αφορά κυρίως, αλλά όχι αποκλειστικά, στη διαφορά σχετικά με το χαμηλότερο επίπεδο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας. Το δε ΔΝΤ προβλέπει ανάπτυξη για το 2019 1,8% ενώ η ελληνική κυβέρνηση κάνει λόγο για 2,3%.

Δυστυχώς, όμως, είτε η πρόβλεψη του ΔΝΤ αποδειχθεί ορθότερη (τη θεωρώ πιθανότερη καθώς η ανάπτυξη για το πρώτο τρίμηνο ήταν μόνο 1,3) είτε αυτή της Αθήνας, η πραγματικότητα για το μέλλον της Ελλάδας παραμένει εξίσου ζοφερή. Όπως χρειάστηκε να τονίσω πολλές φορές, στα 10 αυτά μαύρα χρόνια, με τέτοιους αναιμικούς αναπτυξιακούς ρυθμούς, δεν είναι σοβαρό να γίνεται λόγος για ανάπτυξη.

Και τούτο διότι πρόκειται για οικονομία που μέχρι χθες κατέγραφε αρνητικούς ρυθμούς, στο ΑΕΠ της, και που για να ορθοποδήσει χρειάζεται, για δεκαετία τουλάχιστον, ανάπτυξη, πάνω από 4.5%. Θα πρέπει, εξάλλου, να αναγνωρίσουμε ότι το ΔΝΤ εμφανίζεται σταθερό στις αρχικές του προβλέψεις για την ελληνική οικονομία.

Αυτές, μέχρι το 2060, της δίνουν μέσο ρυθμό ανάπτυξης, γύρω στο 1%, που σημαίνει ότι δεν δικαιολογούνται ενθουσιασμοί αν, περιπτώσιακά, αυτή αγγίζει ή και υπερβαίνει το 2%,

καθώς οι υποχρεώσεις μας, στο χρονικό αυτό διάστημα, εμφανίζουν εναλλαγές σε καλά και χειρότερα χρόνια.

Υπερφίαλη αισιοδοξία

Οπωσδήποτε, θεωρώ εκπληκτική την υπερφίαλη αισιοδοξία των κυβερνώντων, ασφαλώς όχι αποκλειστικά των νυν, μια και πρόκειται για σταθερό φαινόμενο της τελευταίας δεκαετίας. Εννοώ την εμμονή τους, πέρα από κάθε λογική και κυρίως εναντίον των βασικών αρχών της οικονομίας, ότι δήθεν είναι δυνατή η ανάπτυξη με σχεδόν αρνητική πορεία όλων των βασικών αναπτυξιακών δεικτών, και με εξαγωγές που μόνιμα υπερκαλύπτονται από τις εισαγωγές.

Δυστυχώς είναι αδύνατη η ανάπτυξη, κάτω από τέτοιες συνθήκες, και φοβούμαι ότι η κατάσταση θα επιδεινωθεί εξαιτίας των μαζικών απολύσεων, στις οποίες άρχισε να επιδίδεται η νέα μας κυβέρνηση. Περιττό, ασφαλώς, να υπογραμμιστεί το πόσο απαράδεκτες είναι αυτές οι μαζικές απολύσεις, που υλοποιούνται στον τόπο μας, σε περίοδο κρίσης, υψηλής ανεργίας και ακραίας φτώχειας.

Να διαπιστώσω ακόμη ότι διαφαίνεται στον ορίζοντα --δειλή προς το παρόν, αλλά σαφής-- όπως φοβούμαι, έναρξη κατεδάφισης του κοινωνικού κράτους, αρχίζοντας με την εισαγωγή του συστήματος ιδιωτικοποίησης των συντάξεων. Προσπαθώ να μην αποδώσω αυτές τις εξαγγελίες στην υπερβάλλουσα προσκόλληση των αρμοδίων σε ακραίες ιδεολογίες νεοφιλελευθερισμού, οι οποίες βασιζονται στην εσφαλμένη, αλλά ευρέως διαδεδομένη υπόθεση ενός δήθεν υπερμεγέθους κράτους, στη χώρα μας.

Παρότι η υπόθεση αυτή ουδόλως ανταποκρίνεται στον μεσαίου μεγέθους ελληνικό δημόσιο τομέα. Αλλά, και ούτε θα ήθελα καταρχήν να αποδεχθώ ότι οι μαζικές αυτές απολύσεις έχουν κάποια σχέση με προσλήψεις, στο παρελθόν, που έγιναν με κομματικά κριτήρια. Και τούτο, γιατί θα ήταν, καθόλα απορριπτέα αυτή η περίπτωση, ενόψει της τραγικής κατάστασης της ελληνικής οικονομίας.

Προειδοποιήσει ΔΝΤ και απολύσεις

ΔΝΤ: Μην είσαι τόσο αισιόδοξος Κυριάκο

Συντάχθηκε απο τον/την Administrator
Πέμπτη, 21 Νοέμβριος 2019 13:50 -

Πώς να τολμήσει κανείς, στα πλαίσια της δεινά δοκιμαζόμενης οικονομίας μας, να προβεί σε τέτοιας μορφής ποταπές διακρίσεις μεταξύ των κατακαημένων ατόμων, που απολύονται, και που θα όφειλαν αδιακρίτως να εκλαμβάνονται από τους εκάστοτε αρμόδιους, μόνο και αποκλειστικά ως αναξιοπαθούντες Έλληνες. Περισσότερο να προσθέσω ότι, αν συνεχιστούν οι μαζικές αυτές απολύσεις, θα ενταθεί το κύμα των νέων που εγκαταλείπουν την Ελλάδα, παραχωρώντας, έτσι, τη θέση τους σε παράνομους μετανάστες, και επιταχύνοντας την σίγουρη μετάλλαξη του ελληνικού πληθυσμού.

Το ΔΝΤ, ακόμη, επιχειρεί να προσγειώσει τους πολιτικούς μας, αναφορικά με τις αστήρικτες αναπτυξιακές προσμονές τους, παραπέμποντας άμεσα ή έμμεσα στον δημογραφικό αποδεκατισμό της Ελλάδας στη γήρανση του πληθυσμού της. Πρόκειται για την κρισιμότερη γήρανση της Ευρώπης. Επίσης το ΔΝΤ προειδοποιεί για την αραιώση της μεσαίας τάξης και την ασθενή παγκόσμια ανάπτυξη, που απειλείται ακόμη περισσότερο εξαιτίας της τάσης γενίκευσης των αρνητικών επιτοκίων και της υποχώρησης της παγκοσμιοποίησης.

Το ΔΝΤ φαίνεται, έτσι, να έχει αμφιβολίες, ακόμη και για την επίτευξη του δυσδιάκριτου 1% της ανάπτυξης. Η γενίκευση, σε παγκόσμια βάση, των αρνητικών επιτοκίων είχε, φυσικά, θετικά αποτελέσματα, σχετικά με τη δυνατότητα δανεισμού της χώρας μας με πολύ χαμηλό κόστος. Αυτό βέβαια, οφείλεται σε εξελίξεις της παγκόσμιας οικονομίας και όχι σε μαγικές ικανότητες της νέας κυβέρνησης. Ωστόσο, το φαινόμενο έχει και την απειλητική του πλευρά, δηλαδή μια νέα μεγάλη οικονομική κρίση που, πιθανότατα, προαναγγέλλεται μέσω των αρνητικών επιτοκίων

Μαρία Νεγρεπόντη-Δελιβάνη